

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w L.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 23 maja 2014 roku, sygn. akt: IX GNC 101/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Jerzy Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych, uznając, że jest on w stanie uiścić opłatę od zarzutów od nakazu zapłaty w wysokości 3.093,00 zł. Wskazał, że średni dochód pozwanego za okres od stycznia do marca 2014 roku wyniósł 20.671,00 zł miesięcznie, co przy kosztach miesięcznego utrzymania w wysokości ok. 1.000,00 zł miesięcznie, stanowi o całkowitej zdolności pozwanego do poniesienia kosztów sądowych bez żadnego uszczerbku dla siebie. Nadto pozwany posiada oszczędności w wysokości 5.000,00 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, polegające na jego błędnej wykładni i uznaniu, że pozwany jest w stanie ponieść koszty sądowe bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kluczowe znaczenie dla niniejszego rozstrzygnięcia ma fakt, iż skarżący w dacie składania wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych posiadał oszczędności w wysokości 5.000,00 zł, które – zdaniem Sądu Apelacyjnego – winien przeznaczyć w pierwszej kolejności na opłatę sądową od zarzutów od nakazu zapłaty, która wynosi 3.093,00 zł. Pozwany nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, z których wynikałaby konieczność przeznaczenia tych środków na wydatki, mające pierwszeństwo przed kosztami sądowymi.

Nie sposób także podzielić stanowiska skarżącego, iż za zwolnieniem go od kosztów sądowych przemawia jego trudna sytuacja finansowa. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą na szeroką skalę, uzyskując z niej wysokie przychody (w 2013 roku wyniosły one 2.231.854,59 zł), zatem przy racjonalnym gospodarowaniu wydatkami nie powinien on mieć trudności ze zgromadzeniem należnej na obecnym etapie postępowania opłaty. Zwrócić przy tym należy uwagę na fakt, że z przedstawionego przez skarżącego wyciągu z księgi przychodów i rozchodów wynika, że na dzień 31 marca 2014 roku osiągnął on przychód w wysokości 62.369,11 zł, ponosząc koszty jedynie w wysokości 355,99 zł. Tym samym w okresie od stycznia do marca 2014 roku jego dochód wyniósł 62.013,12 zł, co zostało stwierdzone w powyższym zestawieniu.

Skarżący miał zatem możliwość wygospodarowania środków na koszty związane z niniejszym postępowaniem, zwłaszcza, że nakaz zapłaty został mu doręczony w dniu 12 marca 2014 roku (k. 37).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA J. Geisler